

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: H. Marcos Fraile, agent, uz asistenciju N. Tuominen, *avocatā*), Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche, J.-F. Brakeland i N. Kuplewatzky, agenti)

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.
2. Društvima Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd i Csi Solar Power Group Co. Ltd nalaže se snošenje troškova u vezi sa žalbom.
3. Europska komisija snosi vlastite troškove u vezi sa žalbom.
4. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova u vezi s protužalbom.
5. Vijeće Europske unije snosi vlastite troškove u vezi s protužalbom.

(¹) SL C 239, 24. 7. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. ožujka 2019. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf — Njemačka) — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17) protiv Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17)

(spojeni predmeti C-266/17 i C-267/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Promet — Javne usluge željezničkog i cestovnog prijevoza putnika — Uredba (EZ) br. 1370/2007 — Članak 5. stavci 1. i 2. — Izravno sklapanje — Ugovori o javnim uslugama prijevoza putnika autobusom i tramvajem — Pretpostavke — Direktiva 2004/17/EZ — Direktiva 2004/18/EZ)

(2019/C 187/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

(Predmet C-266/17)

Tužitelj: Rhein-Sieg-Kreis

Tuženici: Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH

uz sudjelovanje: Regionalverkehr Köln GmbH (C-266/17),

(Predmet C-267/17)

Tužitelj: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Tuženik: Kreis Heinsberg

uz sudjelovanje: WestVerkehr GmbH (C-267/17)

Izreka

Članak 5. stavak 2. Uredbe br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika ne primjenjuje se na izravno sklapanje ugovora o javnim uslugama prijevoza autobusom koji nemaju oblik ugovora o koncesijama za usluge u smislu Direktive 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama.

(¹) SL C 283, 28. 8. 2017.

SL C 269, 14. 8. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. ožujka 2019. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesverwaltungsgericht — Njemačka) — Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim i dr. (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17) protiv Savezne Republike Njemačke, Savezna Republika Njemačka protiv Tausa Magamadova (C-438/17)

(spojeni predmeti C-297/17, C-318/17, C-319/17 i C-438/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Zajednički postupci za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite — Direktiva 2013/32/EU — Članak 33. stavak 2. točka (a) — Odbacivanje od strane tijela države članice zahtjeva za azil kao nedopuštenog zbog prethodne dodjele supsidijarne zaštite u drugoj državi članici — Članak 52. — Područje primjene te direktive racione temporis — Članci 4. i 18. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Sustavni nedostaci postupka azila u toj drugoj državi članici — Sustavno odbacivanje zahtjeva za azil — Stvarna i utvrđena opasnost od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja — Uvjeti života korisnika supsidijarne zaštite u potonjoj državi)

(2019/C 187/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht